

sammenhængende overvejelser om de økonomiske, sociale og kulturelle konsekvenser i samfundet.

Den ukontrollable og uønskede udvikling har som allerede påvist navnlig været markant, og resultatet har da også været, at Danmark i de seneste 10 år er rykket mere radikalt i retning af at blive et multietnisk, multireligiøst og multikulturelt samfund.

Denne udvikling har vel at mærke fundet sted, uden at det politiske flertal på noget tidspunkt har været villig til at forelægge sin udlændingepolitik for befolkningen. Tværtimod har man fra dette flertals side afvist Fremskridtspartiets mange opfordringer og det helt konkrete forslag om at lægge spørgsmål om udlændingepolitik frem til folkeafstemning.

Der er imidlertid ingen tvivl om, at der nu er et stort og voksende befolkningskrav om, at lovgivningen om udlændinge på en række væsentlige områder underkastes ændringer. Det er ikke i det lange løb acceptabelt, at regeringen og det politiske etablissement er i opposition til befolkningens flertal. Både nærværende forslag til folketingsbeslutning og det samtidig hermed fremsatte forslag til folketingsbeslutning om styrkelse af kravene til opnåelse af dansk statsborgerskab tjener til en sådan tiltrængt forbedring af lovgivningen.

Nærværende beslutningsforslag skal i denne sammenhæng ses som et forsigtigt første skridt i retning af indførelse af kvoteordninger, dog alene for så vidt angår antallet af tildelte statsborgerskaber. Forslags-

stillerne deltager gerne i en yderligere lovgivning som den af justitsministeren anbefalede, ved hvilken der indføres generelle kvoteordninger også for antallet af flytninge, indvandrere og familiesammenførte, uanset om disse søger dansk statsborgerskab.

En lovgivning som foreslået i dette beslutningsforslag sikrer, at det ikke længere alene er et vilkårligt antal af ansøgere, der styrer antallet af meddelte statsborgerskaber. Der fastsættes ved den foreslåede lovgivning en kvoteordning (måltal) på indtil videre højst 1.000 statsborgerskaber om året.

Folketinget kan naturligvis til enhver tid forhøje eller reducere kvoten på grundlag af indhøstede erfaringer, ligesom fastsættelse af en kvoteordning ikke forhindrer, at regeringen eller andre fremsætter forslag om naturalisationslove for et større eller mindre antal ansøgere end den fastsatte kvote.

Opbruges kvoten i ét kalenderår, vil dette ikke være til hinder for, at de pågældende ansøgere igen kan søge om naturalisation i et efterfølgende kalenderår.

Anvendelsen af kvoteordningen bør ske i snævert samarbejde mellem Folketinget og indenrigsministeren, idet der bl.a. kan tilrettelægges løbende konsultationer, der sikrer, at man ved behandlingen af ansøgninger i administrationen og i Indfødsretsudvalget navnlig tilgodeser ansøgere, der kan tilføre det danske samfund værdifulde bidrag, f.eks. på det erhvervmæssige, uddannelsesmæssige eller andre væsentlige områder.